

Ахъ да може въ село да се върна
Тамъ при свой - какъ ще благославямъ
Тебъ която веригитѣ срѣна
Надувамъ азъ по родно огнище
Какъ чакала бихъ срѣду празникъ вечеръ
Кандилцето кога замъждука
Молитва да направя на колена
Закупнѣ ми душа за балкана
За роденъ край, за близани, роднини
А майка ми, кой знае горката
Дали живѣй или вече е мрътва
Тази пѣсенъ е на кашенецъ... о да
Възпѣва, чуи: балкана, рекитѣ
Той пѣе и като че се моли

Каква пѣсенъ! Какви сладки звуци!
Какъ хубаво на душа ми става
Отивамъ тамъ само го напѣря
Но портитѣ! Тамъ враги насятъ
А тайни входе отъ змея го научихъ
Разпитаи го за родното село
За нашитѣ за всичко що знае
Нагъосницата сигуръ ще познава
Иди, иди!...

Възчаквай ме скоро

Защо, защо Царицата излѣзе
Да не се е случило съ нея
Нещастие или нѣщо друго
Арапитѣ на портитѣ насятъ
Комъ я видятъ - на змея ще кажатъ
А ти знаешъ, какъвъ е резнивецъ
Какъ се радвамъ, че тѣй е обичашъ
За обичъ е нашата Царица
Какъ ни пази отъ змея когато